

Szerkesztési iroda

Sepsi-Szentgyörgyön
a ref. kollegium épületé-
ben, hová
a lap szellemi részét illető
kérdések küldendők.

Kiadó hivatal:
BERNSTEIN MÁRK
könyvnyomdája
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
börmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.
A „Háromszéki háziipar-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lapken-
től kétszer:
esütörtökön és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTEK
Helyben házhoz kordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasáboz petit-sorot, vagy
annak helyett 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitlter aora 15 kr.

Előfizetési felhívás

„NEMERE”
IX. évfolyamának IV. negyedére

Előfizetési feltételek:

Október - december . . . 1 frt 50 kr.
Egy óra frt 50 kr.
Egész évre 6 frt — kr.
Külföldre egész évre . . . 8 frt — kr.

Az előfizetési pénzek a „Nemere” kiadó-
hivatalának Bernstein Márk könyvnyom-
dájába Sepsi-Szentgyörgyre küldendők.

Előfizelőinket szívesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyo-
mattathatunk.

A „Nemere” kiadó hivatala

A bécsi találkozás és Franciaország.

A Franciaországra nézve végzetes 1870-ik
évyen Leboeuf tábornagy szépségen dicsekedett,
hogy: „készek vagyunk az utolsó gombig!” S a
nemzetgyűlés mamelukjai elhitték neki, megadták
ujongva a beleegyezést a háború-indításához. S va-
lóban, Napoleon császár könnyelműen belerohant
a Németország elleni háborúba, háromszázezer
emberrel akart átkelni a Rajnán s Berlinbe be-
vonulni. Azonban Franciaország nemskára kese-
rűen bűnhődött a könnyelmű háború-indítás miatt:
későn vette észre, hogy fegyvertelenül kezdett
háborút s hogy ahhoz hiányzik neki az „utolsó

gomb” is, melylyel Leboeuf oly fennen dicse-
kedett.

Egy okos nép ily tapasztaláson tanulságot szo-
kott szerezni, és Franciaország csakugyan ta-
nult a saját kárán. A köztársaság rögtön a lá-
boru után megkezdte haderejének nagyszabású reor-
ganizációját a legnagyobb áldozatok ráfordításával,
s ime, Moltke német tábornagy már 1875-ben
kifejezte aggodalmát a köztársaság haderejének fé-
lmes növekedése miatt, míg Bismarck erőszakos
megrohanással akarta megakadályozni az ő ellen-
ség újra erősödését. Franciaország azonban okult
a maga kárán, zsebre tette a Németország részé-
ről ismételt sértő kihívásokat, és gyöngeségének,
készületlenségének érzetében az orosz cárhoz s a
többi európai hatalmakhoz fordult, hogy közbe-
lépjenek s a német háborús terveket megakadá-
lyozzák.

Azóta ismét elmúlt néhány év, s Francia-
országnak nem kell tényleg most már egy megtá-
madtatás miatt; van neki egy oly hatalmas had-
serege, mely számban nem áll a Németországé
háta mögött, kiképzettségben pedig méltó verseny-
társa annak. A német tábornok aggályt keltő
igazságnak ismerte föl e tényt, hogy S uj ez-
rednek és 14 uj ágyu-ítegnek felállítását indít-
ványozá. Elég az hozzá, Franciaország nyugod-
tan tekinthet jövőjébe, teljes joggal elmondhatja
azt, a mi 1870-ben csak hegye dicsekedés volt,
hogy: készen van az utolsó gombig. Ez önértet-
nek az utolsó napok alatt, épen Bismarck Bécs-
ben tartózkodásának idején, kifejezést is adott a
francia belügyminiszter, midőn körútjában meg-
vizsgálván a lomonti sáncokat, kinyilatkoztató:
„Mi a békét, egyedül a békét akarjuk,
ha azonban valakinek más szándékai
volnának, mi teljesen készen vagyunk.”
Szemmel látható, hogy a nyilatkozat nagyon ha-
sonlít Leboeuf hírhedt mondásához, de az is bi-

zonyos, hogy ahhoz a republicanus miniszternek
ezerszer több s alapos okai vannak.

Késztelen, hogy a francia belügyminiszter e
nyilatkozatát azon aggodalom szülé, hogy Bismarck
Ausztria-Magyarország szövetségét Franciaország
ország elleni terveinek támogatására keresi s így
jelzés akart lenni arra nézve, hogy Franciaország
e terveket sejt, de azoktól nem fél. Franciaor-
szágban aggályokat szült Bismarck bécsi látoga-
tása, azt hitték a franciák, hogy az osztrák-
magyar-német szövetség a maga élével nemcsak
Oroszország, de Franciaország ellen is fordul.
Bismarck biztos volt arról, hogy bécsi útja Fran-
ciaországban csak ily érzelmeket kelthet, mert
ezek enyhítésére egyenesen meglátogató Fran-
ciaország bécsi követét, Teisseren de Born-t,
hogy őt a leghatározottabban biztosítsa, miszerint
Franciaország épen nem képezi tárgyát a folyó
tárgyalásoknak. Gr. Andrássy is sietett a francia
kormányt hasonló módon megnyugtani s biztosí-
tani Ausztria-Magyarország barátságáról és rokon-
szenvéről.

„Franciaország készen van!” E szó nagy meg-
elégedést okoz nekünk, mert ha érdekeinkre nézve
fontosnak tartjuk is Németországgal a szoros ba-
ráti viszonyt, de azért egy erős Franciaorszá-
got európai szálcségnak tartjuk s elengedhetlennek
arra nézve, hogy az európai egyensúly fenntartas-
sék. Németország már több éven keresztül mint
egyedüli katonai hatalom állott fenn vetélytárs
nélkül, dictatúrát gyakorolhatott, mely nem min-
dig volt ártó s óriási ereje könnyen vezethette
visszaélésre hatalmával. E veszedelmes állapotnak
most már vége, s Ausztria-Magyarország nem
utolsó azok közt, kik e súlygyen helyreállítását
örömmel üdvözölték. Németországgal jó lábon va-
gyunk, de örömmel látjuk Franciaország meg-
erősödését is: e kettő az európai béke garanciá-
ja, melyre nekünk oly szükségünk van.

N.

TÁROXA.

Guido Reni.

— Breisach után. —

Vége.

„E, bolognai mázolónak, kiáltá Caravaggio a
cizvódó művész Rómába büntetlenül kellett-e jönni?
hogy az alkalmat töltsük a kitüntetésre elragadjá?
Nincs palota, nincs templom, mit le ne mázolt
volna ecsetével, Nápolyban, Rómába hivatott. A
cardinal maga vitette még ünnepi kocsjában. Mily
szégyen! És mégis, mikor kihívtam, türelemmel
visszaautasítá, erősítvén, hogy én őt nem hívhatom
ki. Mit kellene tennem, magamért bosszút álljak,
s annyi keserű könynyet ejtsek, vagy homlokát
öröm s a hír sugaraival dicsőítem?!”

Ily panaszkokban kitörve bősülten rohan a
festő gyors léptekkel Róma utcáin. Elhatározása
növekedett az indulat hevében s több ízben fogta
gyilkát kezébe, mint legutolsó menedékét. Hirte-
len egy kéz fogja meg vállát s gyengén susogja:
kövess! Caravaggio megrémülve nézte.

— Ah! — mondá — Gessi Francesco, Reni
tanítványa?

— Kövess!

Caravaggio minden késedelem nélkül köpe-
nyébe burkolá magát s követte. Midőn a San Gi-
ovanno piacra értek, Gessi megállva így szól:
— Mester, hallottam szavadat!

— Na, és? En sem gondolataim, sem gyűlö-
letem elrejtteni nem szoktam.

— A gyűlöletben — melyet Reni ellen táp-
lász — osztom veled.

— Te?

— Igen én; kissé irányomban igazságtalan;
társaim közt a legutolsó helyet nekem adt. Gyű-
lölöm s megesküszöm, hogy megfoszom őt.

— Hívd ki párbajra!
— Te tudod legjobban, mit használ ez. Reni
csak egy oldalról sebesíthető.

— És az? Kiálta Caravaggio.
— Szabad-e neked bemenni a Rospigliosi pa-
lotába?

— Mindenesetre; mégse megyek be, mert
tudom, ellenfelem minden este ott található.

— S tudod mi vezet oda?
— Nem.

— Egy szenvedély vonzza őt.
— S mi az?

— A játék.
— Szereti a játékot, mond?! Akkor el van
veszve!

— Megértettél engem?
— Teljesen. Ma este a Rospigliosi palotába
megyek.

Este lett. A Rospigliosi palota egyik termé-
ben, mely gazdag s tiszta aranytól csillogó sző-
nyeggel volt beborítva főrangú s nemes férfiakból
álló társaság gyűlt össze.

Caravaggio bejelentett.
Neve hallatára az egész társaság, kivált Guido
egészen meglepetett.

— Caravaggio itt! mondá. Miként jöhet ide
ő, mikor tudja jól hogy én is jelen vagyok?

Mielőtt kérdésre feleletet nyert volna, Ca-
ravaggio belépett a terembe.

Egész lényében meg volt változva. A szokott
gőg s megvető tekintet eltűnt arcáról s egy ba-
rátságos mosoly vonult el ajkain. Guidóhoz for-
dulva így szólta nyomatékos hangon:

— Guido! örülök hogy hibámat jóvá tehetem.
Igaztalan voltam ön irányában. A mint látam özőn-
leni mindnyájukat iskolájába, fölindultam ezen; de
nem hittem azt, hogy a művészet e házjában a
születési jog legyen az uralkodó. Sok indulatot
forrtaltam ön iránt, mégis szeretném, hogy a kien-
gesztelés mindezt feledtesse. Nyujtsa ön jobbat

barátiltsát s a keserű emlékeket a multra nézve
semmisítsük meg.

— Köszönöm Caravaggio, hogy alkalmat
nyújtott a találkozásra, e perctől fogva a civa-
kodás köztünk megszűnt.

A kibékülés után, mely kellemes benyomást
keltett a jelenlévők közt is, játékhoz ültek. Car-
avaggio Guidoval szembe ült, hogy folyton szem-
mel tarthassa.

Caravaggio nagy ügyességgel játszo t — ugy,
hogy mindig ellenfelét engedte nyerni. Guido
nyert.

— Remélem — mondá ő felállva — ismét
fogunk találkozni?

— Reggel édes Reni.

Másnap a két mester újból találkozott ugyan-
azon asztalnál.

Caravaggio újból veszített. S így ment egy hó-
napig s Guidónak a játék elkerülhetetlen lett, bős-
sz szenvedélylyé fajult s oly vágygyá, mely vért na-
pontint jobban izgató, a lelkesedést kioltó s ta-
lentumát rövid ideig megsemmisítéssel fenyegette.

A czél el volt érve. Caravaggio önelégülten
mondá el Gessinek: barátom, tanácsod sikerült!

Az ecset, melylyel oly dicső műveket terem-
tett, nyugodott Guidónál. A hivatott művész lelke
zárvá volt már az égi látásoktól, az ihletettségtől
Feledé multját, közönyös lett a dicsőség iránt s
hanyag munkájában. Csak egy gondolat tölté el s
ez az — játék vala. Fölötte sietett munkáival fö-
lülletes lett; csekély áron eladogatta műveit.

Ott láthatni őt lassu léptekkel haladva, megha-
jolvá éveinek terhétől. Közönyösen, hidegen, remény-
telenül pillant fel a járó-kelőkre. Az utcák, me-
lyeken most szegényesen s elhagyatva járkál, ta-
nui valának egykor hírnevének. Azóta több mint
harminecz év tel el. Mekkora különbség
az ifjuság s Guido öregsége között! . . .

A király a következő legfelsőbb kéziratosokat bocsátotta ki:

I.

Kedves Tisza! Előterjesztése folytán személyem körüli magyar miniszterium ügyeinek ideiglenes vezetésétől önt ezennel fölmentem.

Kelt Múrstegben, 1879. évi szeptember hó 25-én.

Ferencz József s. k.
Tisza Kálmán s. k.

II.

Kedves báró Orczy! Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán önt személyemről magyar miniszteremmel ezennel kinevezem.

Kelt Múrstegben, 1879. évi szeptember hó 25-én.

Ferencz József s. k.
Tisza Kálmán s. k.

Az országgyűlési szabadelvű pártkörben, estenként már nagyobb számban gyűlnek össze azon képviselők, kik az országgyűlésnek sokára bekövetkező megnyitására a fővárosba érkeztek. A kör tagjai közt élénk diskussziók folynak s egyebek közt nevezetesen a képviselőház tisztai karának újonválasztása képezi az eszmecserék tárgyát. A szabadelvű körben uralkodó hangulat szerint — írja a „Bud. Corr.” — valószínűleg (nógrádi) Szontagh Pál és a képviselőház alelnöke báró Kemény János fognak a ház alelnökeivé kijelölteni.

Nikita követe visszatért az orosz csártól. A követ Bozsida Petrovics volt, a ki levelet vitt a csárhoz a montenegrói fejedelemtől. A csár örömmel fogadta Nikita azon tudósítást, hogy jövő februáriusban meglátogatja.

Athénben izgatott nyomtatványokat terjesztettek György király ellen. Ennek következtében többeket elfogtak.

A hellenek, úgy látszik, verekedni akarnak. A görög-török határrendezés jelen állapota legálább nem fosztja meg őket ezen reménytől.

Román lapokból.

A bukaresti „Romanul” szeptember hó 25-ik számában közli a zsidó-kérdés megoldását célzó, a román kormány által előterjesztett törvényjavaslatot, s mely következőleg szól:

„Az alkotmányunk 7-ik cikke helyébe következő cikk tételének:

Egy hang, a tudat fojtó hangja — a lelkiismeret hangzik füleibe: nagy válál, gazdag s dicső s most mindenedet eljárszad.

Leike előtt lebegett atyja, Caracci s a nagy-lelkű V. Pál, s önkénytelen esik tekintete az előtte fekvő palotára. Ah! e ház lett poklom küszöbe kapujának, mint czerberus álma egykor Caravaggio.

S e keserű emlékek átgondolása után fájdalommal felkiált a roskadó léptekkel lakása felé tartva. Otthon kellemes meglepetés várja. Andrea Sirani, legjobb tanítványa hosszas távolléte után Rómából visszajött s most keresé fel először mesterét.

— Te vagy Andrea, köszönté Guidó szomoruán. Emlékszel-e még rám?

— Jóságáról megelégedezni soh sem fogok — szól Siráni — melylyel engem eláraszt. Irántad való hálámnak az legyen legnagyobb bizonyítéka, hogy most mint vigasztalódj jöttem, s ismételt intések által újból fölélesszem geniedet, mely sok ideig szunyadt, s most új világot kell magad közé szétárasztanod.

— Ne mond azt, Andrea! Az én dicsőségem elhunyt.

— Nem, az örökké él!

— Kezeim már megdermedtek.

— Mégis önnök új mesterműveket kell teremteni.

— A játék, mondom, megdermeszté azt.

— Kisértse hát meg ön!

— Megkisértsem, én? Hiányzik vásznam.

— Csalatkozik, maestro.

Sirani magával vivé őt egy szomszéd terembe, hol egy állvány volt kifeszített vászonnal. Az öregnek e váratlan meglepetéstől könnyek toltak szemeiből s karjaiba zárta Siránt.

— Andrea! mondá hűvel, egy gondolat villant át agyamon — ha még egyszer a tűz fölloboghatna!... Igen. E vásznat fel fogom használni s ezy ifjúságomhoz méltó képet festek rá. A jelen, melyet magam válasszék magamnak, összhangban áll szenvedéseimmel. Jézust festem le az olajfák hegyén. Az elhagyott, imádkozó, erőltet Jézust, a mint a bakot várja; miközben véres verítéke gördül le arcáról. É képlegen munkáim koronája. Ugy is meg egyez a megvetett, szerencsétlen Guidoval.

Hat hónap múlva elkészült a remekmű „Krisztus az olajfák hegyén” s Guido Reni meghalt, miután végképp lemondta a játékról, visszaszállt ifjú korához; vászsa — régi dicsfényébe.

Böhm József.

7-ik cikk. Romániában a vallási és politikai jogok gyakorlására akadályul nem szolgálhat.

1. §. Bármily vallásbeli idegenek, megnyerhetik a honosítást speciális és egyéni törvények által.

Ezen jogok adhatnak azoknak is, a kik mint román alattvalók laktak Romániában, a nélkül, hogy polgárok volnának.

2. §. Szülőföldön, városokban, házhelyeken és házakon kívül — mezei ingatlanokat semmiféle cím alatt nem nyerhetnek mások, mint csak azok, a kik román polgárokká lesznek, megvédetvén azonban azoknak jogai, a kik azokat megelőzőt törvények szerint bírják, vagy pedig Románia és más államok között fennálló szerződések szerint.

3. §. A Dunán tuli román provinciában Dobrudzsában, a mely Románia kiegészítő részének nyilvánították — az annexió pillanatában ott mint ottomán polgár talált minden lakos, egyaránt bírja a románnak minden jogait és kötelességeit, a mint ezt az alkotmányozó gyűlés által hozandó speciális kormányreform előírja.

A mezei ingatlanra vonatkozó megszorítás Dobrudzsára nem alkalmaztatik.

4. §. Azok, a kik Romániában születtek és nagykorúságukig ott nevelkedtek, és a ki soká idegen protectio alatt nem állottak, jogilag felmentetnek a határidőktől, midőn az alkotmányozó gyűlés honosítás iránti kérelmüket helyben fogja hagyni.

5. §. Ez egyszer és mindenkorra polgároknak kijelentettek azon román polgárok még pedig valálkülönbség nélkül, a kik a román nemzettel assimiláltattak, és a kiknek milyenségét és neveit ezen törvényvel együtt az alkotmányozó gyűlés megszavazza.

Ezek közül azok, a kik a honosításhoz való bocsátástól számítva egy év múlva sem fogják a honosítási okmányt reklamálni, el fogják veszteni az adott jogokat. (Következnek a miniszteri aláírások.)

A „Telegraphul” közölve a „Temesvarer Zeitung” által hozott hírt, hogy a románok Temesmegyében Boszniába és Hercegovinába szándékoznak kivándorolni, azt írja, hogy inkább vándoroljanak ki azok Dobrudzsába és gyarmatosítsák azon tartományt, annál is inkább, mert ez megfelelőbb a román érdekekkel és egyúttal biztosítja a vándorolni szándékozókat, hogy kedvezőbb feltételek mellett telepedhethetnek ottan, mint Boszniában.

A „Pressa” pedig nagyon megdicséri azon olasz gyarmatosokat, a kiket Anghel nagybirtokos Romániába telepített. Azt írja, hogy igen szorgalmas nép és a földet igen jól művelik. Ez alkalommal felhívja a többi nagybirtokos figyelmét erre és felszólítja őket, hogy lépjenek öszekötetésbe Benotti urral, a ki hajlandó még ez ősszel sok ezer olaszt Romániába behozni.

A „Kemény Zsigmond társaság” szept. havi üléséről.

Maros-Vásárhelytől, szept. 28.

A „Kemény Zsigmond társaság” a nyári szünet után, szept. 28-án d. u. 4 órakor tartá meg rendes havi ülését a városház tanácstermében.

Elnök: báró Apor Károly ur ó méltósága titkár a tárgysorozat bemutatására kérvén fel, sorrend szerint Sándor Kálmán r. tag nyitá meg a nyilvános felolvasó ülést, bemutatván Goethe „Ifigenia Taurisz” ban című nagyszabású drámájának III-ik felvonását Hegedűs István r. tag költői fordításában. A kitűnő drámának ezen festői szében Ifigenia Orestest találja meg s föl-kéri, hogy a barátja által abban hagyott családi történetet fejezze be. Orestes nagy lelki harczt állott ki, míg a színelő Pyldes előtt az alakoskodást félre dobván, egész határozottan lép föl, s indulata egész hevével kitör, mondván: Orestes vagyok! Az álarcot eldobott barátot Pyldes föl-iseri. Az ebből kifejtett felismerési jelenet festői leírása, Orestes megrázó lelki harca képezi a III-ik felvonás további tárgyát, melyet az író és fordító művészi ecseteléssel vitt keresztül, s az ügyes felolvasó igen szabatosan adott elő a jelen voltak tejszék nyilatkozataitól kísérve.

A második felolvasás tárgyát Gergely Lajos r. tag „Tarlózatok a magyar nyelvészet mezejéről” című jeles székfoglalója képezte, melyet dr. Tolnay Lajos titkár olvasott fel, az ő szokott ékes-szózási hatalmával, ügyesen hangsúlyozván az értekezés főbb tételeit, melyek a magyar nyelv előnyét, vagy hátrányát tüntetik fel a közhazsálat terén. „Egyszerűség, világosság és rövidség” a kifejezésekben; ez a hármas kiválonal zárja be az érdekes székfoglalót, melyet a rendes tagok és vendégek kevés számu tüntető elismeréssel fogadtak.

Deák Farkas, igazságügyminiszteri titkár rendes tag, ki kedves családja körében itthon időzik, szintén részt vett ezen ülésen.

A jövő évs október harmadik, a rendes évi nagygyűlés pedig november második vasárnapján fog megtartatni, míg a jövő szombaton a szakbizottságok tartják meg üléseiket a szokott helyen és időben.

A nyilvános ülés után — 5 percznyi szünet

tel — zárt ülés következett, melynek tárgyai: keblü ügyek elintézése indítványok, határozatok, nem tartoznak a nyilvánosság elé.

r. l.

Nyilvános köszönet.

Bereczk, 1879. szept. 26-án.

Nem tehetjük ugyan, hogy Ghika Mária ó fö-méltóságának, e nemeskeblü drága urnónek mindenre kiterjedő és soha eléggé meg nem köszön-hető jótéteményeit egyenkint előszámláljuk, de viszont nem lehet fel nem említenünk azon nagyér-tékü becses ajándékát, melylyel épen nagyboldog-asszony napján a Szajna parti világvárosból, Pá-risból a bereczki rom. kath. hívőket és azok templomát, mint származási helyének egyházát meglepte. Ez egy drága 200 forint értékű, ki-vül belől dusan aranyozott kupája nagy ezüst ke-hely, ahoz méltó, aranytól gyönyörűen tündöklő, pompás tányérral, olv csinos és nagymérvű izlé-sről tanuskodó kiállításban, melyet méltán bánul-tunk meg mint olyant, melyhez hasonló nálunk hiába keresünk.

Élénk emlékezetben leszen mindig, míg egy hálás honfű és honleány él, ama bámulatot keltő figyelem, melyben a dicső francia nemzet fővá-rosa Páris a felbőszült elemek borzalmaiban ver-gődő szegedieket részesítette, de valameddig a Be-reczk városi templom oltáráról a véreklüi ál-do-zat az urnak bemutatattik, nem kevésbé marad hálás emlékezetben azon áldott lelkü jövővé is, ki ezen valóban hercegi ajándékkal Páris váro-sából templomunkat megajándékozta.

Nem csuda azért, ha a leírhatlan öröm, ha a hercegné ó föméltósága iránt érzett mély hála azonnal, mint a kehely az egyháztanácsnak és a híveknek bemutatva lőn, mintegy önkénytelenül harsány „éljen”-ben, de leginkább ama forró ohaj-ban nyilvánult, hogy a mindenható az ő szent hajlékai érdekében burgolkodó és áldozó nemes szívü magas urnót okáig a legnagyobb testi és lelki jólétben őrlesse, tartsa meg és bőséges áldá-sával árasssa el.

A bereczki rom. kath. hívek nevében
a hitközségi egyháztanács.

Az erd. gazd. V-ik vándorgyűlése

alkalmából rendezendő tárlatra szept. 26-ig következő tárgyak vannak bejelentve:

(Folytatás.)

Bodokról: T. Ince Ferencz urtól buza.

T. Teleki Gábor urtól fedő cserép. T. Bartók Zsigmond urtól kupás cserép. T. Teleki József urtól buza. T. Henter Andrásnéól buza. M. Mikó Ferencz urtól tök.

Gidófalváról: T. Ferencz György urtól alma.

T. Zajzon Zsigmond urtól mezei termények. T. Imreh György urtól egy tehén borjával buza árpa T. Utó Zsigmond urtól mák, szötemények. T. Csulak Mihály urtól harieska, tök, alma T. Nagy Dénes urtól buza, árpa. Orbán Lajos urtól alma. T. Sonár Annától szötemények. Miskolci Sándor urtól szilvrium, méhsér, viasz, mezei termények gyümölcs. T. Szentgyörgyi Mártonól szotyor Kölcze Józsefől burgonya, hagyma. T. Szentgyörgyi Istvánól egy tyukborító. Mendél József urtól buza és gyapjuszövet.

Kálnokról: T. Bedő Lajos urtól mezei termé-nyek. Utó Dániel urtól méz és dió. Szabó Izrátlól csirke, Bedő Dávidól csempe, Pura Péteről ri-várgartó, Váncsa Györgynél buza, zab. T. Gyön-gyösi Lajos urtól buza. T. Szabó Zsigmondól bu-za, zab. T. Bedőházi Áronól buza, dió. T. Kis Zsigmondól pasuly, borsó. T. Kis Dávid urtól Gőrgyénél pasuly, borsó. T. Kis Dávid urtól Szász Mihályól buza, zab. T. Szász Fe-rencz urtól mezei termények. Bedőházi József urtól cizukkorpa. T. ifj. Gyöngyösi Károly urtól buza, zab. Utó Andrásnéól buza, kukorica. T. Kis Fe-rencz urtól szötemények. T. Bedő Aronól cserép-edény. Kovács Mozesöl tök. T. Sebestyén István-ól fojtott szén. Bartók Józsefől kukorica. Kovács Lászlól fakalán. Utó Károlyól fakalán. T. Nagy Tamásól tök. T. Magyarosi Mihályól sajt. T. Vitályos János urtól kukorica. T. Utó Mihályól dió. T. Téglás Áronól buza, hagyma. ifj. Utó Ida-ól kézimunkák. Vaska Dánielnél dió. Vitályos Károly urtól dió.

Semsey Tamásól Sepsz Szentgyörgyről 12 darab nőt ing, két darab hálókabát, egy nyakra-való, egy gyöngyös kép.

Szotyorból: T. Nagy Károly urtól három darab tehén, 3 drb. bikaborjú és buza. T. Imreh Ferencz urtól egy tehén borjával, kerti és mezei termények. T. Gidófalvi Jánosól csirke, kerti és mezei termények. Mitsgs Cserey Jánosné ó ngtól Imecsfalváról ecet, málna szesz, bor, mák, burgo-nya, hagyma, lenmag, alma, káposzta.

T. Újvárossi Ferencz urtól Szemerjáról 12 da-rab juh, 1 drb. borbécs, 2 faj burgonya.

T. Kovács László urtól Martonfalváról kert és mezei termények.

T. Hamar Lajos urtól Kovásznáról. zab és gyümölcs.

T. Jakó László urtól Lisznyóból mezei ter-mények, búkfatermények, barackmag.

T. Mihály Róza kisasszonyól Lisznyóból kézi munka, téli alma.

T. Csia Györgyné asszonytól Lisznyóból női kézi munkák.

T. Damó Józsefné asszonytól Lisznyóból női kézi munkák.

T. Temesvári Miklósné urasszonytól Uzonból női kézi munkák.

Mélt. Pécsa János nyug. őrnagy urtól Peselnekről buza, rozs. Mélt. Pécsa János urtól Peselnekről buza, rozs, mák. T. Solym Adámné asszonytól Peselnekről burgonya, répa. T. Opra P. urtól Peselnekről buza. T. Opra István urtól Peselnekről buza.

Körispatakról: T. Bedő Sándortól egy pár ökör. T. Fejér Józseftől egy pár villa. T. Vikáros Istvántól egy pár kos. T. Ráduly Jánostól buza. T. Kész Ferencztől buza. T. Téglás Istvántól buza és árpa. T. Rádnly Jánostól buza. T. Para Dánieltől árpa. T. Para Józseftől árpa. T. Sipos Lajostól buza. T. Fejér Antalról buza. T. Boldizsár Jánostól egy kosár. T. Lengyel Józseftől egy pár fésű. T. Téglás Andrástól 1 kilogr. hamuszir. T. Kis Istvántól buza. T. Szász Mihálytól fuszulyka. T. Szász Dávidtól fuszulyka. T. Tibald Lajostól dió. T. Bálint Józseftől dió. T. Téglás Mózstól buza. T. Költő Józseftől buza. T. Téglás Bénémtől törökbuza. T. Simon Jánostól törökbuza. T. Gábor Endre urtól zab. T. Molnár Julitól női munka.

Kilyénből: T. Orbán Lászlótlól hagyma. T. Vass Dénes urtól törökbuza. T. Jaga Györgytől dohány. T. Kovács Antal urtól egy pár ökör. T. Kovács József urtól dohány és alma. T. Ferenczi Ágnesztől egy férfinag (kézi munka). T. Ferenczi József urtól buza. T. Molnár György urtól két borjú. T. Szilágyi Ferencztől szötemények. T. Nagy György urtól buza, árpa és olvasztott vaj. T. Szilágyi György urtól buza, rozs, árpa és zab. T. Márkos Lajostól veseke. T. Para Rákheltől szötemények. T. Orosz Lázártól egy göje és malaczi. T. Ráduly Lajostól egy általa készített szekér. T. id. Donáth Pál urtól egy bival borjával. T. Bernád Istvántól egy szántótaliga. T. Zsigmond András urtól többféle alma. T. Nika Mihálytól törökbuza. T. Incze Ferenc urtól buza. T. Andrási Sándor urtól buza. T. D. n. áth Mihály urtól egy bika borjú.

Közli dr. Szász István.

KÜLÖNFÉLÉK

— Sztupa Andor szintársulata még kevés ideig marad városunkban. Csütörtökön új bérletet nyit előadásra, melyre nézve a közönség pártfogását kénytelen volt a színlapon következő szavakkal kérni: "Tisztelet közönség! A mai előadás a II. bérlet lejárt s minthogy a rossz választott (!) színidény miatt veszteségem tetemes, azon kérelemmel járulok a nagyérdemű közönséghez, hogy mintegy felsegítésül szíveskedjék még egy hat előadásra nyitandó bérletet egyes pártfogásával támogatni." Bizony, szomorú hangok ezek s azt bizonyítják, hogy a muza nem grata persona mi nálunk.

— Szerkesztői üzenetek. Garami Károly urnak Budapest. Azon néven Sepsi-Szentgyörgyön ma nem lakik senki s mint utána jártunk, nem is lakott régebben sem. Egy dálnoki tekintélyes földbirtokos neje azonban ezen családból származott. — Baróthra. Nem közölhető.

— A f. hó 3-án rendezendő táncvigalom a körülmények változtaival nem a Blaskó-féle vendéglő alsó termében, hanem a városház dísztermében fog megtartatni. Ezen jótékony célú táncvigalomra a belépti díjak következők: személy-jegy 1 frt; család-jegy három személyig 2 frt; több személyből álló családok számára 3 frt. Tisztelettel értesítettük a közönséget, miszerint külön meghívók nem adatnak ki; a falragaszok után s helyen tett értesítés szolgáljon szíves meghívás gyanánt. Jegyek előre válthatók Beteg Bálint ur gyógyszerzárában, este a pénztárnál. Felülfizetések közönnel fogadtatnak.

— Az erdélyi gazdák vándorgyűlése ideje küszöbön van. A tárlat helyisége kiállítandó tárgyakkal jórészt telve vannak. Különösen a házipar-tárlat lesz előreláthatólag szép munkákkal megrakva. Nem fog elmaradni e mellett a terménytárlat sem, melyhez igen válogatos minőségű és sok fajta termények szállítottak be. Városunk kezd élni a nyüzgő mozgás megindult. Ma (szerda) este érkeznek meg vendégeink köztük Tisza László ur is, az erd. gazd. egyesület nagyérdemű elnöke. Holnap lesznek a tisztelgések, bemutatások, este az ismerkedési estély. Tehát a kiállítás, daczára a mi "jó a karóink" sokféle meghiusítási kísérleteink, sikerülni fog. Jövő szá. munkánk részletes értesítést hoz a gyűlésről és a tárlatról.

— A "Magyarország" és az "Egyetértés" közelebről lapunk szerkesztője ellen oly nemtelen rágalmakat bocsátott közre, hogy azok

ra nekünk a megvető visszautasításnál egyéb szavunk még most nem lehet. Mindenesetre szomorúan jellemzi azon pártlapokat, hogy ily alattomos támadásoknak helyet engednek, a nélkül, hogy a bekioldók megbízhatóságára nézve magukat tájékoztatnák. A "Kelet" ezen alattomos támadásokra másnap azonnal válaszolt s válaszával, igazságos magatartásával csak megerősít a közvéleménynek iránta eddig is tanusított tiszteletét. Igen helyesen mondja, hogy "ha ismerné az "Egyetértés" azokat az urakat közelebről, bizonyítna még a hirdetési rovatban sem adott volna helyet rágalmaiknak". Ez utóbbiaknak köztudomású magaviseletére ez uttal nem reflectálunk; de hogy a nevezett lapok ily könnyelműen engedték át magukat a szennyes magánérdekeknek s ily roppant merészséggel engedték a magánbecsület szentélyét megtámadtatni: ahhoz még lesz szavunk ezután.

— A háromszéki takarékpénztár 1879. szeptember havi forgalmi kimutatása. Bevétel a múlt hóról: készpénz maradvány 13999 frt 76 kr, 67 féltől betét kis könyvek 5757 frt 56 visszafizetett váltókból 43,315 frt kamatból 1319 frt 17 kr, illetékből 330 frt 94 kr. Összesen 64722 43 kr. Kiadás: 41 félnek betét visszafizetés 12697 frt 87 kr, folyó kamatokra 76 frt 17 kr, leszámított váltókra 49376 frt osztálókra 72 frt, tiszti fizetésekre 93 frt, kezelési költségekre 55 frt 73 kr, készpénz 2346 frt 66 kr. Összesen 64722 frt 43 kr. Ötves Pál, pénztárnok. Vásarhelyi Samu, könyvelő.

— Kossuth Lajos édesatyjának síremlékét, melyről többször volt szó lapunkban is, szeptember hó 21-dikén szállították el Budapestről Alsó-Dabasra. Olvasóink emlékezni fognak, hogy e síremlék. Zlinszky Istvánné kezdeményezésére készült, ki a honleányok körében már régebben kezdett gyűjtést e célra, mire az alsó-dabasi közbiratóság e napokban gyűlést tartván, szintén jelentékeny összeggel járult a költségekhez, s a lelkes kezdeményezővel egyesülve, megállapította a terv kivitelének módjait. A közbiratóság által kiválasztott bizottság, melynek elnöke dr. Halász Géza, eszközölte a síremlék kiállítását és felállítását. A síremlék 9 láb magas mauthanseni sötét granitból készült obeliszk. Gerenday Antal jó hírű márványmű-gyárában készült Budapestben, s előlapján aranyozott betűkkel a következő felirás olvasható:

Kossuth Lajos édesatyjának
KOSSUTH LÁSZLÓNAK
emléké
tisztelettel,
szül. 1763.
† 1839.

A sírkő felállítására az egész bizottság jelenlétében történt s jelenleg még deszkaburkolat borítja; ünnepélyes leleplezésé valószínűleg október 26-án fog végbemenni. A Kossuth László hamvai fölött porladó régebb követ a sírra helyezték. Ez alkalommal a "Vasárnapi Ujság" a következő adatokat jegyzi fel Kossuth Lajos édesatyjáról: Kossuth László Turócsmegyében Kossuthfalván született. Már mint gyakorló ügyvéd vette el Weber Karolint, kitől több leánygyermeken kívül fia Lajos született. Kossuth László később Zemplénben telepedett meg, hol a gróf Andrássy, br. Vécsey, gróf Török s több főúri családának ügyvédje volt. Hajlottabb korában az ügyvédségtől visszalépett, Budapestre költözött, majd innen 1839-ben Alsó-Dabasra vonult vissza, hol néhány havi tartózkodás után elhunyt, s az ottani temetőben tetetett örök nyugalomra. Régi sírkövén a következő felirat állt: "Kossuth Lászlónak a szerető és szeretett Atyának kesergő neje, szenvedő fia, hálás leányai emléke. Meghalt 1839. Junius 13-án életének 76 ik évében."

— Károlyi Ede gróf, mint részvétellel értesülünk, szept. 29-én reggel 5 óra 45 perccor 58 éves korában elhunyt. Utolsó perceinél az egész család jelen volt gyengélkedő öreg apjának, id. Károlyi István grófnak kivételével. A boldogult hült tetemei kedden f. hó 30-án d. u. 3 órakor beszenteltették s a beszenteltetés után Főthra szállították ott okt. 1-én d. e. 11 órakor a család sírban örök nyugalomra elhelyeztettek. Az engesztelő szent miséldozat október hó 3-án fog megtartatni. Az elhunyt gróf jelentékenyebb politikai szerepet nem játszott. A 60-as évek hazafias mozgalmában mind a mellett részt vett s egy ízben S. A.-Ujhelyen is tartóztatták őt s Kassára vitték, 3 napi fogság után azonban szabadon eresztették. 1861-ben Abaujmege füzéri kerületének, 1865-ben pedig mislyei kerületének volt országgyűlési képviselője. 1869-ben pedig ugyancsak Abaujmege n.-idai kerületében választott meg s az országgyűlés alatt az egynehány tagból álló ugynevezett középpárthoz tartozott. 1872. óta nem volt képviselő. Béke poraira!

— Péchy Tamás miniszter esete. A "Magyarország"-ban a következő apróságok olvassuk: Péchy Tamás, ki tudvalevőleg közmunka- és közlekedési minisztere Magyarországnak, a többi közt meglehetősen feledékeny ember. Így nem régebben kedve jött látogatást tenni Abaujban, birtokait megleltendő, mely látogatás nem is maradt el, csupán érkezésének idejét felelte el jelezni. A halmaji indóháznál éji időben nem is várta senki, s gyalog volt kénytelen megtenni a nem rövid utat Késmárkra. Hát ez még nem nagy baj, de annak

már fele sem tréfa, hogy fáradtan haza érkezve, zörget az inasának, ez pedig ugyancsak mérgesen ront neki a csendzavarónak. Persze, hogy lett inak rezketése, midőn a szidalmazottban kegyelmes urát ismerte fel az inas.

Lauka Gusztáv jubileuma. Lauka Gusztávnak negyvenéves írói jubileuma alkalmából az írók és művészek társasága aranytollat nyújt át. Az aranytollat, mely Vidor Ékszerész-nél készült, a november 8-án tartandó díszlakoma alkalmából nyújtják át az ünnepeitnek, kit a társaság nevében Északi Károly üdvözl. Veterán íróink e napon bizonyára sok kitüntetésben fog részesülni, a Petőfi-társaság lapja, a "Koszoru" arcképet is kiadja. Jókai alkalmi cikket kíséretében.

— A külföld — a szegedieknek. Mi sem mutatja jobban ama intenzív rokonszenvet, melyet a külföld irányunkban táplál, mint ama körülmény, hogy a külügyminisztériumhoz még ma is — félévvel a katasztrófa után — egyre érkeznek adományok. Az osztrák hivatalos lap csaknem naponként ad számot ily adományokról. Ma csak egy küldeményt akarnak kiemelni, melynek "külön rendeltetése" van. A párisi nyomdászok küldik ezt szegedi collegáiknak. Az összeg nem nagy, mindössze 1415 frank; de tekintve a küldőket, ezek anyagi helyzetét, részükről bizonyára oly nemes tény ez, melyet nem hagyhattunk föl-említés nélkül.

Bismarck hajszaíai. Azokban a nevezetes napokban történt, midőn Bismarck negyedszer volt Bécsben. A nagy politikai pillanatokat, melyek birodalmak jövőjét döntötték el, kellőleg méltányolták. Beszéltek Bismarck összejöveteléről kancellártársával Andrássyval, feljegyezték minden lépését, regisztrálták minden érkezését. Csak egyet nem említettek fel, egy vállalatát, egy hihetetlen vállalatát, a melyet a megerősödött tradíciók értelmében lehetetlennek kellene tartani. És ezen vállalat csakugyan megtörtént s mindenkinek bámolatára eláruljuk azt: Bismarck herceg Bécsben lenyíratta a haját. Egyszerre eltűnik előlünk Bismarcknak az utóbbi években megszokott képe három történeti hajszával. A tiszta tényállás a mit elbeszélünk. Bismarck éppen befegzte reggeljét. Dolgozott, aztán a toilethez fogott s audienciára készült a Burgba. Egyszerre megszólal a csengettyű. A komornok megjelenik, titokzatosan eltűnik ismét és megjelenik . . . a borbély. Bismarck karcsu olló alá nyújtja hatalmas fejét s hiszik vagy nem hiszik, lenyíratta a haját. Mert Bismarcknak haja nőtt. — A tollat, a melyet Bismarck a "Hotel Imperial"-ban használt, mint a "N. W. T." értesül egy angol 10 font sterlingen (117 frt) vette meg; ivó-pohárát 8 frton vásárolták meg. Mit érnek azonban ezen relikviák Bismarck hajszaíaihoz képest, a hajszaíakhoz, melyek bizonyítékai Bismarck oly sokáig, oly gonoszul ragalmazott, sőt makacsul eltagadott fejdísz-e létezésének. E hajszaíákat is gondosan összegyűjtötték s Bismarck emlékeül megőrzik.

— Nyilvános köszönet. Gümörmegye alispánja folyó évi 6392. sz. alatt két átiratában az ezen megye területéről, a saajóvilgyi viz- és jégkárosultak számára gyűjtött és megküldött 50 frt 84 kr adománnyért a nemeslelkű adakozóknak a károsultak hálás köszönetét kívánván kifejezni, az ezzel köztudomásra hozatik. Adakoztak: Sepsi-Martonos 1 frt 23 kr, Köröspatak 2 frt 88 kr, Árkos 2 frt 41 kr, Kálnok 2 frt 2 kr, Bodok 3 frt 20 kr, Kilyén 2 frt 40 kr, egy névtelen levében 2 frt, Árapataki csoportból 4 frt 53 kr, S. Szentgyörgy 14 frt 85 kr, Nagybaczon 7 frt 30 kr, Középpajta 5 frt, Baróth 3 frt. S. Szentgyörgy 1879. szeptember 24-én. Alispán helyett: Horváth László, főjegyző.

— Rablógyilkosság. Mult hó 22-én a körsfői csárdá közelében egy kolozsvári kocsis meggyilkolva találtak. A szerencsétlen kiléte a tettesek kipuhatolása iránt azonnal erőlyes nyomozás indult. Az eddigi nyomozás szerint a gyilkosságot rablási célból követték el.

Öngyilkos akart lenni egy adóintés miatt Belszki István, lengyelországi születésű napszamos. 14 éves fiával Józseffel amugy is keservesen tengette életét, s mikor a napokban 7 frt 30 krajczármnyi adójának lefizetésére felszólítottatott, azon gondolat érelődött meg benne, hogy magát s fiát chromsavas káliummal szabadítja meg az élet terheitől. A mérges szert, melyet egy szűcslegénytől kapott, tökkáposztában találta fel fiának s magának. Mindketten annyira rosszul lettek tőle, hogy a kórházba szállították. Itt sikerült őket életre kelteni. Belszki gyilkossági kísérlet vádjá miatt a törvényszéknek adták át, ez azonban csak életbiztonság elleni vétségben találta őt bűnösnek, s a vizsgálati fogságot tudá be büntetésűl.

— A kaczkias szögedimenyecskék meg a "vállalkozó". A "Szegedi Híradó" a következő apróságot közli: Vasárnap éjjel a "Hotel fahér kereszt"-ben vidáman mulatott egy törül megszett idevaló menyecske, vele volt az "embőre" is. A nekiszilajodott mulatság nagyon megtetszett a "terem" egyik sarkában üldögélő idegen "vállalkozónak", a ki is szép csöndesen a menyecske társaságához szögedött. Kínálgatták, el is fogadta a szíveséget. Azonban csakhamar szemébe ötlött

